

have vist denne Sag. Thi det forekommer mig temmelig mærkeligt, at Ministeren selv kan oplyse, at der er kommet en Indstilling fra Guvernøren over de vestindiske Øer allerede den 1ste Maj i Fjor, og at der saa ikke foreløbig er kommet noget Resultat ud deraf endnu, da vi staa i Slutningen af Februar Maaned. Altsaa omtrent 10 Maaned er den ærede Minister haft til Overvejelse af det Forslag, som er blevet sendt fra Guvernøren over de vestindiske Øer om at afskaffe Rottingstraffen og Krumslutningen, thi jeg gaar naturligvis ud fra, at der er blevet sendt et Forslag i saa Henseende. Den højtærede Minister udtalte selv, at det var de Mennesker derovre, som havde lokal Kendskab og Erfaring om, hvordan det militære Væsen var derovre, der maatte stille Forslag. Et saadant Forslag har altsaa foreligget vor højt oplyste Regering i 10 Maaned, men vor højt oplyste Regering har alligevel ikke kunnet bringe dette Spørgsmaal blot til en foreløbig Afslutning, blot saa vidt, at et Lovforslag i saa Henseende kunde foreligge dette eller det andet Ting. Jeg skal gøre opmærksom paa, som jeg sagde, da jeg indledede denne Interpellation, at Regeringen i 1836 var saa hurtig i Vendingen, at den i Løbet af eet Aar kunde faa afskaffet Spidsrodsstraffen paa de vestindiske Øer, da den var afskaffet herhjemme. Men nu have vi herhjemme været fri for Krumslutning og Rottingstraf i 17 Aar, men alligevel have de oplyste Regeringer, vi have haft i de 17 Aar, ikke endnu kunnet faa foretaget noget Skridt til at faa afskaffet Rotting og Krumslutning for de danske Soldater, som udsendes til de vestindiske Øer, og nu er det kommet saa vidt, at der er kommet Forslag fra selve Styrelsen derovre, den lokale Administration for de vestindiske Øer for 10 Maaned siden, men den Anledning, som ligger deri, har ikke bragt den ærede Minister til endnu at faa fremmet Sagen. Saa haaber jeg da, at denne Forespørgsel skal give det lille Puf, som synes fornødent til, at der virkelig kan komme Gang i denne Sag. Det har ikke været min Tanke, at 150 Slag Rotting og 30 Dages strengt Fængsel paa Vand og Brød var daglig Kost for de danske Soldater, der ere udsendte til Vestindien, jeg maa endogsaa sige, jeg havde ikke tænkt mig, at man tilnærmelsesvis saa hyppigt, som den højtærede Minister har oplyst, anvendte Pryglestraf ved Dom derovre. Jeg skal over for den sidste ærede Taler gøre opmærksom paa, hvad den ærede Taler ikke har vidst, at Pryglestraffen der-

ovre i Almindelighed er forbunden med strengt Fængsel paa Vand og Brød. Meningen er efter Parolbefalingen af 1836 § 4 i Forbindelse med § 5, at der først skal idømmes strengt Fængsel paa Vand og Brød, og saa skal det forbindes med Pryglestraf, saa man kan ikke ombytte de to Ting. Men det forekommer mig himmelraabende, at man i Løbet af de sidste 10 Aar har idømt ikke mindre end 14 Mand Pryglestraf og den dermed forbundne Degradation. Øvre i Vestindien maa man huske paa, ligger der ikke stort mere end halvtredjehundrede Mand — det er vist 234 Soldater, og saa er der en stor Stab af Befalingsmænd til dem — og jeg anser det for meget i Løbet af 10 Aar at idømme 14 Mand Pryglestraffen og den dermed forbundne Degradation, det vil sige, man river Kokarden af Manden, berøver ham Nationalfarverne og Retten til at bære disse. Det er for det første en Skam, men dermed er forbundet dette, som jeg sagde før, at Kompagnichefen kan idømme ham en Arbitrærstraf af 15 Slag for Fronten, og endvidere har man Lov til at tildele ham enkelte Rap, smække ham under Øvelsen med en Sabelskede, Gøværkolbe osv. Og naar en Mand først er idømt en saadan Straf i de 6 Aar, han er derovre, saa er det overordentlig vanskeligt for en saadan Mand at faa sin Kokarde igen, og han kan altsaa komme til at gaa hele Tiden derovre som Menigmand af 2den Klasse, udleveret til fuldkommen Vilkaarlighed. Med Hensyn til Krumslutning kan den højtærede Minister ikke oplyse noget som helst om, hvor vidt og hvor ofte den bliver anvendt. Men naar man anvender denne frygtelige Pryglestraf i 14 Tilfælde i Løbet af et kort Tidsrum af 10 Aar over for en saa ringe Styrke, er det højest sandsynligt, at Krumslutningsstraffen bliver anvendt meget hyppigt derovre. Det anses jo for en langt mildere Straf, og er det ogsaa — det medfører ikke Degradation til Menigmands 2den Klasse. Den højtærede Minister sagde, at jeg havde ikke behøvet at fremdrage Krigsartikelsbrevet af 1683, men kunde alene have henvist til, at den vestindiske Hærstyrke levede under de Love, som gjaldt for Hærstyrken her i Landet indtil 1831. Dette er en Fejltagelse af den højtærede Minister. Den Ret, som vor Hærstyrke levede under i mange, mange Aar op imod 1831, indtil vi fik en ny Lov, var ikke den ved Krigsartikelsbrevet begrundede Ret, men en af Generalauditor, Professor A. W. Scheel personlig udarbejdet Ret, som han ganske vilkaarlig — men